

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

IN SPIRIT
LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 16, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Arabci združili svoje vojske proti Izraelu

Vodnik Sirije gen. Hafez al-Asad je objavil, da so Sirija, Egipt, Libija in Sudan podpisali vojaško zvezo, ki stavlja vse njihove sile pod skupno poveljstvo.

BEIRUT, Lib. — V svojem boju proti Izraelu so se arabske države v preteklosti ponovno povezale, pa se zopet ločile. Najstarejša zveza je Arabška liga, ki pa je bila in je še vedno ohlapna, da bi mogla biti učinkovita. Sedaj je prišlo do nove vojaške zveze, ki jo je objavil "močni mož" Sirije gen. Asad.

Gen. Hafez al Asad je bil do pred enim mesecem vojni minister Sirije. Ko je stranka Baath hotela pod vodstvom njegovega glavnega tekmeca Asada odstaviti s tega položaja in mu vzeti tudi vse druge javne službe, je z moč s svojimi prijatelji in zavezniki v oboroženih silah staro vlado odstavil in postavil lastno. Svoj položaj je hotel okrepiti doma s tem, da je izboljšal zveze z arabskimi državami, posebno z Egiptom, ki pod njegovimi predniki niso bile dobre.

Asad je predložil, da se Sirija pridruži pripravljajoči se federaciji Egipt, Libija, Sudan. Federacija je šele v pripravi in nihče ne ve, če bodo načrti sploh kdaj izvedeni, kajti koristi treh držav, ki naj bi se povezale v zvezno državo, so zelo različni. Sirija, ki je prijavila svojo namero kot zadnja, ima s federacijo z Egiptom slabo skušnjo. Jo je že enkrat sklenila, pa jo nato tudi končala. Asad je za enkrat rajše sklenil s ostalimi tremi državami vojaško zvezo, ki naj bi pod skupnim vrhovnim poveljstvom vodila boj proti Izraelu, če pogajanja ne bodo uspela in bo prišlo do nove vojne.

V Kairu, v Amanu in Damasku, pa tudi v Jeruzalemu, so za enkrat odločeni iskati mirno ureditev sporov, ne verjamejo pa vanjo ne dosti.

Po poti opravljajo vohunske posle

WASHINGTON, D.C. — V Pentagonu skrbno opazujejo polete sovjetskih bombnikov in velikih prevoznih letal preko Atlantika na Kubo. Ta letala so opremljena z najnovejšimi napravami za odkrivanje podmornic.

Ko leto proti Kubi, se približajo sovjetska letala obali ZDA v taki meri, da leto skoraj nad glavnimi podmorničnimi oporišči ZDA ob obali Atlantika.

Vedno več plačanih sporedov televizije

WASHINGTON, D.C. — Pred 5 leti je bilo v vseh ZDA komaj 1.3 milijona naročnikov na plačane TV sporede. Sedaj jim je že 4.5 milijona in predno bo minilo 5 let, trdijo, da jih bo 12 milijonov.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno, pršenje dežja, milejšje. Najvišja temperatura okoli 40.

Iz slov. naselbin

NEW YORK, N.Y. — Mednarodni kulturni center na 120 E. 14 St. vabi Slovence 27. decembra ob treh popoldne na božičevanje, kjer bo poleg slovenskega "družabno-kulturnega programa" tudi zabava in bodo na razpolago okrepčila. Vstopnina znaša \$1. Direktor Centra je rev. A. Sterle.

Musein za samostojno jordanjsko Palestino

NEW YORK, N.Y. — Jordanjski kralj se še zmeraj drži v naši deželi. Te dni je povabil častnike na razgovor in jim med drugim rekel, da nima ničesar proti temu, da ostane tisti del Jordanije, ki leži na zahodni strani reke Jordan, samostojna država, ako prebivalci to želijo.

Dodal je, da je o tem obvestil tudi vse druge arabske državne poglavarje in predlagal, naj bo ta predmet na dnevnem redu pri prihodnjem sestanku na vrhovih. Poudaril je ponovno, da naj o tem odloča prebivalstvo samo.

Kralj se zaveda, da to ne bo šlo gladko. Proti tej ideji so namreč arabski gverilci. Musein se s tem stališčem ni odpovedal arabskemu delu Jeruzalema, ta naj ostane še naprej pod jordanjsko oblastjo, kot bi naj bila arabska Palestina sestavni del njegovega kraljestva.

Nixonove svetovalce pritožbe ne motijo?

WASHINGTON, D.C. — Pritožbe novinarjev vseh vrst zaradi preredit tiskovnih konferenc predsednika Nixona Bele niše, posebno svetovalcev predsednika ne motijo. Pravijo, da kadar ima predsednik ZDA določeno kaj povedati, lahko to pove brez posredovanja častnikarjev!

To je res, toda častnikarji so, ki ustvarjajo javno mnenje. To je za predsednika lahko ugodno, lahko pa tudi neugodno. To je čutil posebno bivši predsednik L. B. Johnson. Ko je skušal svoje odnose do poročevalcev izboljšati, je bilo že prepozno.

Če še niste naročnik
AMERIŠKE DOMOVINE,
postanite še danes!

CLEVELAND, O. — Mnogo pišemo o draginji, saj ta predmet ljudi najbolj zanima. Vsi bi radi vedeli, odkod prihaja in kaj je njen vzrok. Razlag ne manjka, pri tem pa igrajo tudi številke in odstotki svojo vlogo. Tu se vse opisovanje zatakne. Številke in odstotki se namreč nanasajo le na povprečja, ne pa dejanske cene v trgovinah, gostilnah, prevoznih sredstvih, pri obrtnikih itd., kjer ima vsak predmet svojo lastno ceno, ki se navadno močno razlikuje od povprečja. Zmeraj je vse odvisno, kje in kako kupujemo. Naj navedemo le par slučajev!

Kdor kupuje blago za kuhinjo v trgovinah ali na trgu, zanj se je življenje podražilo — kar se tiče hrane! — za 4%. Kdor je v gostilnah ali v hotelih, njemu se je življenje podražilo za 7%. Povprečje 4.5% ne pomeni torej ničesar. Najemnine za stanovanjske prostore so se

Sovjeti že začeli z uradno propagando za prihodnji kongres

Kongres Komunistične partije ZSSR bi moral biti že v Moskvi, pa so ga sedaj objavili za prihodnji marec.

MOSKVA, ZSSR. — Vodilni komunisti so se v začetku decembra zbrali v Kremlju najprej na seje glavnega partijskega odbora, potem pa na zasedanje Vrhovnega sovjeta. Politiko so bile seje glavnega odbora. Kar je namreč glavni odbor odobril, je pozneje formalno odglasoval Vrhovni sovjet.

Vse se je vršilo s precejšnjo hitric, zato niti javnost ni bila o poteku obeh zasedanj vsaj toliko obveščena kolikor prejšnja leta. Delo "agitpropa", ki je jedro sovjetskega propagandnega sistema, je bilo torej prikrasano. Agitprop hoče sedaj to popraviti, kar se še da. Po tej poti je prišel na vrsto za objavo tudi govor tovariša Brežnjeva na zasedanju Vrhovnega sovjeta.

Ker bi bilo prenerodno, da bi šele sedaj objavili govor, so ga oblekli v dolg uvodnik v partijskem glasilu "Pravda", ki je bil objavljen ta teden. V uvodniku navajajo avtorji glavne dele govora Brežnjeva; izvečki navajajo seveda samo lepe stvari in še lepše obljube.

Tako tudi mora biti, kajti vse skupaj je samo začetek propagande za prihodnji partijski kongres, ki bo koncem marca. Uvodnik ne prinaša nobenih novih idej, ki bi bile vredne omembe. Seveda je cilj dosežen: sovjetska javnost se mora navaditi, da bo zmeraj bolj pod pritiskom propagande za čast in slavo prihodnjega kongresa.

Ugrabitelji letal brez izjeme pred sodišče!

HAAG, Hol. — Na konferenci, ki se jo je udeležilo 76 držav, je bila po 14 dneh razgovorov sprejeta resolucija, ki zahteva, da pride ugrabitelji letala "brez izjeme" pred sodišče in da je za ugrabitev strogo kaznovan.

Za resolucijo so glasovale vse zastopane države, le Čile in Alžirija sta se glasovanja vzdržala.

Kje se skriva draginja v naši deželi?

podražile za 4.2%, vzdrževanje hiš pa za nad 10%. Prevoz se je uradno podražil za 6.2%. Kdor je navezan na avtobuse in tramvaje v mestih, pa ve, da mora sedaj plačevati nad 15% več kot lani.

Razlike ne obstojajo le v malem prometu. V New Yorku znašajo na primer stroški za življenje 7.5% več kot lani, v Houstonu pa le 3.9%. Seveda se da izračunati povprečje, toda to velja le za redka mesta, večina mest ima višja ali nižja povprečja od narodnega povprečja.

Kako goljufiva so povprečja, kažejo podražitve nekaterih vrst prehrane, ki jo imamo redno na mizah. Letošnja povprašanja v cenah znašajo na primer za zelje 41.1%, za čebulo 28.1%, zeleno 26.1%, kavo 21.1%, kuretnino 17.9%, krompir 14.7%, premije za avtomobilsko zavarovanje 14.6%, stroški za parkiranje 12.7%, ravno toliko stroški za

Ohajska senatorja Saxbe in Taft začela tekmovali

WASHINGTON, D.C. — Smo v tednih, ko v Washingtonu ne mislijo senatorji in kongresniki toliko na volivce kot na same sebe. Hrepenijo, da bi prišli v tiste odbore, ki kaj pomenijo, na primer v Millsov odbor v predstavniki domu, v Fulbrightov senatni odbor za zunanjo politiko, v gospodarske odbore in komisije itd. S temi vprašanji se pečata naravno tudi oba ohajska republikanska senatorja Saxbe in Taft.

Ker vlada v teh zadevah na mestu načelo starešinstva, ima Saxbe prednost pred Taftom. Saxbe je namreč že dve leti v senatu in je po vrsti na 38. mestu med republikanskimi senatorji, za njim je še 7 mest. Taft je pa novinec, toda z mogočnim imenom in velikim številom prijateljev med republikanci. Poleg tega kaže Taft tudi veliko več ambicije, da bi čim prej postal "nekaj" v republikanski politiki.

Ko je bil v Domu za kongresnika, je na primer že bil v Domovnem odboru za zunanjo politiko. Saxbe ima, če smemo tako reči, še drugo pego na svoji "karakteristiki". Velja za liberalnega republikanca, ki se ne drži zmeraj discipline, zato konservativni republikanci ne dajo veliko nanj. Tudi to bo razlog, da se marsikateri republikanski politik ne bo vlekel za Saxbejeve želje.

Tekma med obema republikanskima senatorjema se vrši naravno za kulisami. Rezultat tekme bomo pa zanesljivo zvedeli sredi januarja.

Za dolgolase v Savdiji aretacija, frizer, ječa

JIDDA, Savd. — Vlada Savdske Arabije je posvarila dolgolase, domače in tuje, da tvegajo s svojim prihodom v Meko, največje sveto mesto islamskega sveta, aretacijo, ostriženje las in ječo.

Odredba pravi, da so dolgi lasje in zalisci v nasprotju z "vero in izročilom" Savdske Arabije. "Taki ljudje, veliki ali majhni, tajci ali domačini, bodo prijeti, kakor hitro jih bodo opazili, ostriženi in nato vrženi v ječo," svari uredba.

BRITANSKI PARLAMENT JE VČERAJ NAČELNO SPREJEL NACRT DELOVNIH ODNOSOV

Konservativna stranka je včeraj dosegla lepo zmago, ko je parlament načelno odobril predlog zakona o delavskih odnosih. Javno mnenje je močno podprlo vladno stališče zaradi omejevanja električarjev v preteklem tednu, ki je povzročilo pomanjkanje elektrike po vsej Veliki Britaniji.

LONDON, Vel. Brit. — Spodnji dom parlamenta je včeraj odobril načelno zakonski predlog o delavskih odnosih s 324:280 glasovom, s 14 glasovi več, kot ima konservativna stranka večine v domu. To pomeni za vlado odlično zmago, ker so unije in delavska stranka predlogu odločno nasprotovale. Predlog je prodir lažje, ker je javnost pod svežim vtisom nastopa unije električnega delavstva v preteklih dveh tednih, ko je zaradi njega primanjkovalo po vsej državi električnega toka in je morala vlada njegovo rabo omejiti. Ljudje so bili v tistih dneh tako nejevoljni na Unijo električarjev, da je prišlo ponekod do dejanskih napadov na njene člane in vodnike.

Unija električnega delavstva je zahtevala povišanje plač za svoje članstvo od 25-30%, kar pa je vodstvo elektrarn, ki so v državni lasti, odklonilo. Ponudilo je poviška 10%, četudi je vlada izjavila, da je že to inflatorno ter za narodno gospodarstvo škodljivo. Unija je nato odredila omejitev dela, njegovo zavlačevanje in odklanjanje vsakih nadur. To je povzročilo težave v vseh elektrarnah in toka je naglo začelo primanjkovati. Preteklo soboto je morala vlada oklicati izredno stanje in omejiti rabo toka. Vsa svetlobna reklama je ugasnila, tako tudi del cestnih luči.

To je razburilo javno mnenje, ki se je naglo začelo obračati proti Uniji električnega delavstva. Ta je spoznala nevaren položaj, v katerega je zašla, ko ni upoštevala splošne javne koristi in je sprejela predlog, naj položaj preišče posebna sodna komisija, ko je še dva dni prej isti predlog odločno zavrnila. Še predno je bila komisija sestavljena, je Unija pozvala svoje članstvo, naj svoje zavi-

ralno delo prekine in gleda, da bodo elektrarne v rednem obratu.

Za konservativno vlado, ki zahtevam unije ni marala kloniti, ampak je branila javno korist, je bila to odlična zmaga. Uporabila jo je nato še za naglo uzakonitev delavskih odnosov. Velika Britanija nima nobenega zakona o delavskih odnosih, kot ga imajo ZDA v Wagnerjevem in Taft-Hartleyjevem zakonu. Konservativna stranka je v volivnem boju obljubljala, da bo tak zakon deželi dala in z njegovo pomočjo ustavila nezakonite štrajke, ki so postali prava mora za britansko gospodarstvo. Včerajšnji načelni sprejem takega zakona pomeni velik korak k temu cilju.

"Sedmorica" v Seattlu v zapor radi upiranja

TAKOMA, Wash. — Zvezni sodnik George H. Boldt je obsodil "sedmorico", ki je bila obtožena, da je za demonstracije 17. februarja kovala zaroto za poškodovanje zveznega posloplja v Seattlu, zaradi upiranja sodišču v ječo. Petorica je bila kaznovana s po dvakrat 6 mesece, preostala dva pa le s 6 meseci. Razpravo samo je sodnik preje razveljavil in napovedal novo.

Obtoženim, ki so sodnika na vse načine motili in bili sodišču nepokorni tekorn razprave, je sodnik dejal, da jim bo zapor nudil dovolj priložnosti za premišljevanje o njihovem vedenju in o tem, kaj jim je to prineslo.

"Prepričan sem, da je Božja previdnost dala temu sodišču in drugim vodilo za učinkovito rešitev nasilnih motenj sodnih razprav," je dejal sodnik, ko je izrekel obsodbo.

V ZDA izdelujejo strelivo za sovjetske puške AK47

WASHINGTON, D.C. — Obrambno tajništvo je razkrilo, da je sklenilo dogovor z Remington Arms Corporation za izdelavo streliva za sovjetske puške AK47. Velike množine teh pušk so namreč zaplenili in zasegli v rdečih skladiščih ob meji Kambodže letošnjega pomlad, pa jih nato izročili, ko je vlada v Phnom Penhu zaprosila za pomoč v orožju, kambodžanskim oboroženim silam. Strelivo, ki so ga s puškami vred zasegli, je začelo pohajati in treba je bilo novega. Tako so se ZDA odločile, da bodo poskrbele zanj.

Produkcija streliva za AK47 se je začela v preteklem septembru in sedaj so že njene pošiljke na poti v Kambodžo. Obrambni tajnik Laird je pred senatnim odborom, ko je utemeljeval pomoč Kambodži, dejal, da bo ta v glavnem v strelivu in lahkem pehotnem orožju.

Poravnajte naročnino,
če le mogoče, na prvo
obvestilo!

Iz Clevelanda in okolice

Priporočilo—

Naročnikom in naročnicam, bralcem in bralkam Ameriške Domovine v tem predbožičnem času toplo priporočamo, da se pri nakupovanjih daril, živil in vseh drugih potrebščin obračajo na trgovce in podjetja, ki oglašujejo v našem listu.

Iz bolnišnice—

Mrs. Josephine Tercek, 1140 E. 176 St., se je vrnila iz Mt. Sinai bolnišnice, kjer je bila na operaciji. Zahvaljuje se vsem za obiske, cvetje in pozdrave.

Letna seja—

Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima jutri zvečer ob 7. Slovenskem domu na Holmes Avenue letno sejo. Vse članstvo vabljeno!

Tiskarja iščemo—

Tiskarna Ameriške Domovine sprejme takoj izkušenega tiskarja (pressmana) ali sposobnega, zanesljivega vajenca. Unijski pogoj. Znanje angleščine ni neobhodno potrebno. Oglasite se osebno v uradu Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Avenue, po 9. uri dopoldne.

Bodimo pri vsaki vožnji
prijetli in zmanjšujmo število
irtevl

Zadnje vesti

BERLIN, Nem. — Radijske in druge vesti govori o obsežnih in hudih nemirih in izgredivih v treh mestih Poljske ob obali Baltskega morja. Najhujši so v Gdansk in Gdini, kjer naj bi prišlo do spopadov med demonstranti ter milico. Ta naj bi bila uporabila strelno orožje in je bilo nekaj mrtvih in več ranjenih. Ljudje protestirajo proti povišanju cen hrane in stanovanj, ki je bilo objavljeno preteklo nedeljo.

WASHINGTON, D.C. — Predstavniki dom je odobril predlog konference Senata in Doma za 210 milijonov za nadzvočno potniško jet letalo. Senat bi moral o tem glasovati včeraj, pa je vprašanje, če bo prišel predlog na vrsto danes. Nasprotniki predloga v Senatu so napovedali, da bodo z neprestanim govorjenjem preprečili glasovanje o predlogu. Prav tako je zastal predlog za povišanje pokojnin Social Security, na katerega so obsedeli med drugim predlog za uvedbo omejitve uvoza tekstila in obutve.

MOSKVA, ZSSR. — Vesoljsko vozilo Venus 7 je včeraj doseglo Venero in 35 minut poročalo o svojih ugotovitvah. Nato je utihnilo in sodijo, da je bilo uničeno, še predno je moglo pasti na površino Venera. Ta ima po dosedanjih ugotovitvah precej gosto in zelo vroče "ozračje".

NEW DELHI, Ind. — Vrhovno sodišče je odločilo, da je vladni odlok o ukinitvi naslovov in plač maharadž in drugih nekdanjih oblastnikov Indije nezakonit in zato neveljaven.

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je dosegel skupni narodni dohodek ZDA trilijon dolarjev, to je tisoč bilijonov. Dejanjskega porasta v zadnjem četrtletju ni bilo, saj je industrijska produkcija v preteklem mesecu padla celo za 0.6%!

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 242 Weds., Dec. 16, 1970

Pred zatonom Ulbrichtovega vpliva?

Voditelj vzhodnonemških komunistov Ulbricht je prišel do veljave l. 1948, ko je Moskva na hitro roko ustanovila vzhodnonemško narodno demokratsko republiko. Njegova veljava je stalno rastla in prišla l. 1956 do grebena, kjer je ostala. Od takrat je Ulbricht zmeraj dosti pomenil v Moskvi, ne morda toliko po svoji nadarjenosti kot po svoji partijski disciplini in privrženosti komunizmu, kar je posebno očitno pokazal l. 1956 v dnevih nemirov na Poljskem in v revoluciji na Madžarskem.

Ulbricht je svoj vpliv tudi znal izrabiti. Iztisnil je iz Kremlja nekaj dragocenih privilegijev, ki jih drugi moskovski sateliti niso mogli nikoli dobiti. Glavni privilegij je bil neke vrste veto pravica pri obravnavanju vseh mednarodnih vprašanj, ki se tičejo vzhodnega dela nemškega narodnega ozemlja.

S čemur se on ni strinjal, so v Kremlju odlagali na boljše čase. Dragocen je bil tudi privilegij, da bo Moskva zmeraj vztrajala na mednarodnem priznanju njegove republike, posebno v Zahodni Nemčiji in pri nekdanjih sovjetskih zaveznikih. Tretji privilegij je dal Ulbrichtu dejansko suverenost v Vzhodni Nemčiji, priznalo v pogodbi med njim in Kremljem. To se pravi: na ozemlju pod njegovo kontrolo lahko dela, kar hoče. Moskva mu tega izrecno ni priznala, ker je hotela ohraniti svojo udeležbo v zavezniškem svetu štirih nekdanjih zaveznikov (Amerike, Anglije, Francije in Sovjetske zveze). Zahodni zavezniki so za vse to vedeli in vse to tudi tolerirali. Tako je mogel Ulbricht delati v Vzhodni Nemčiji, kar je hotel. Z Moskvom se je po potrebi tudi sprl, zahodnih zaveznikov pa uradno ni poznal, kot niso oni njega. Na zunaj se je to poznalo posebno na regulaciji odnosov Zahodnega Berlina z Zahodno Nemčijo. Zavezniki so lahko sklenili, kar so hoteli, Ulbricht je pa vse skupaj tolmačil po svoje. To je pogosto rodilo neznošno stanje med vzhodnim in zahodnim delom nemškega narodnega ozemlja in to je Zahodne Nemce najbolj bolelo, pa si niso mogli pomagati.

Sedaj se je kanclerju Brandtu ponudila prilika, da to stanje prelomi. Kremelj je pokazal iz strahu pred Kitajsko veliko zanimanje za načrt pomiritve med Moskvom in Bonnom. Brandt se je spustil v pogajanja s Kremljem in ustvaril vsaj formalni mir med Zahodno Nemčijo in Sovjetsko zvezo. Seveda je moral ta uspeh drago plačati. Zato tudi polovica Zahodne Nemčije s tem sporazumom ni zadovoljna. Brandt jo skuša potolažiti na ta način, da hoče dobiti za 2.5 milijona Nemcev, ki živijo v Zahodnem Berlinu, boljše zveze z Zahodno Nemčijo. Zato noče dati pogodbe s Kremljem ratificirati, dokler komunisti ne olajšajo potovanja med Zahodnim Berlinom in Zahodno Nemčijo. Sovjeti so na to Brandtovo stališče pristali, uprli se je pa Ulbricht.

Spor med Ulbrichtom in Kremljem je moral biti zelo hud, kajti niti komunistični viri ne morejo tega popolnoma zatajiti. Ulbricht se je namreč moral boriti za svoj političen obstoj. Poleg tega je do svojega stališča pravno in moralno upravičen, saj od Kremlja ne zahteva ničesar, kar mu Sovjetska zveza ni že davno preje obljubila. Hudo ga je moralo prizadeti, da je zgubljeno upanje, da bo Kremelj izsilil priznanje Vzhodne Nemčije kot suverene države. Kadar v Kremlju gledajo le na stvarnost, se za take formalne občutljivosti ne menijo dosti. Najhujše ga bodo zadele koncesije na račun njegove politične kontrole v Vzhodni Nemčiji.

Ako ne bo več mogel po svoji volji odrediti, kdaj naj bo cestni promet med obema Nemčijama odprt in kdaj ne, bo v javnosti njegova avtoriteta zgubila ves sedanj blesk. Tudi odnosi do drugih moskovskih satelitov bodo drugačni. Ulbricht ne bo več prvi med enakimi, bo enak med enakimi. Tega se bosta najbolj veselila Gomulka in Kadar, Ceausescu se bo pa na tistem smejal, saj bo bolj neodvisen od Moskve kot Ulbricht.

Prva velika bitka med Ulbrichtom in Kremljem je bila seja rdeče vrhuške prvi teden v decembru v Berlinu. Vse kaže, da je tam podlegel Ulbricht. Bil je sam. Vsi sateliti so potegnili z Moskvom. Upajo namreč na tistem, da bodo od padca Ulbrichtovega vpliva imeli tudi sami saj koristi. Največ si obetajo od možnosti, da bodo sedaj nekaj manj pod moskovsko kontrolo, ko se bodo pogajali z Zahodno Nemčijo.

Računajo še na drugo korist, večjo od prve. Upajo namreč, da bodo koncesije, ki jih bo dobil kancler Brandt dejansko na Ulbrichtov račun, tako velike, da bo Bonni ratificiral pogodbo med Moskvom in Bonnom. S tem bo tudi odprta pot, da srednja Evropa sklene z Bonnom podobne pogodbe. Poljska je to že storila, Madžarska bi rada sledila, Romunija pa ne bo hotela zaostajati. Ko bodo vse te pogodbe pod streho, bo pa prišel čas — tako upa svet —

za konferenco in pogodbo o varnosti Srednje Evrope. Na tej pogodbi je zainteresiran ves svet, tudi Amerika. Saj bo taka pogodba omogočila rekonstrukcijo NATO in odpo-klic naših čet iz Nemčije. Vsaj to je predsednik Nixon javno namignil v svoji zadnji izjavi o stikih med Ameriko in Evropo.

Boj za doseg tega cilja še ni končan. Mnogo bo odvisno od tega, ali se bodo nekdanje štiri zavezniške sile sporazumele o koncesijah, ki jih je treba napraviti bonnski vladi. Kremelj bo hotel dati le toliko, kolikor bo izpulil iz Ulbrichta, zahodni zavezniki pa s tem ne bodo čisto zadovoljni. Ako bi tudi bili, je odprto še zmeraj vprašanje, kaj bo končno odgovoril kancler Brandt. Od njegovega odgovora je odvisno, ali se bo novo obdobje v evropski politiki res začelo ali ne.

Morda bomo o tem imeli o Božiču že stvarnejšo sodbo.

BESEDA IZ NARODA

Henrik, gobavi vitez

CLEVELAND, O. — Božični čas je čas posebnih občutij, posebnih razpoloženj in notranjih doživetij. Čas, ko se tudi v trdih in zaprtih srcih utrne marsikatera iskra sreče, miru in ljubezni.

Tudi dramsko društvo Lili-ja hoče letos na poseben način praznovati svoj božič. Namenilo se je, da zaigra božični misterij, lepo delo našega priljubljenega pisatelja Ksaverija Meška. S to izredno lepo božično zgodbo je pisatelj Meško pokazal, da je tudi pesnik. Zakaj vanjo je položil vsa svoja mehko pesniško dušo. Zgodba se godi med križarskimi vojskami in poveljstva za igro zahtevajo izredno dosti truda. Kader močnih igralcev, ki naj oblikujejo do potankosti Meškove osebe, še bolj pa približajo gledalcem njegov jezik.

Posebne igralske razgibanosti, dinamike ta igra ne pozna, pač pa izredno moč izgovorjene besede, dovršenost podajanja. Odlikuje se po lepi vsebini. Zgodba Henrika, ki odhaja v svete kraje reševati Kristusovo domovino pred mohamedanci in se tam nalezijo gob, mora osvojiti še tako trdo srce. Prav tako silna ljubezen njegove matere in bogastvo srca patra Leopolda, ter Blankina čista ljubezen. Večji del zgodbe se godi na Sveti večer in ima zato še poseben čar, prinese še posebna občutja.

Prav zaradi besednega bogastva, čudovitih odtenkov božične zgodbe je bila leta pred vojsko in tudi med vojsko ta igra vedno na programu ljubljanske radijske postaje na Sveti večer.

Po vojski igra v Sloveniji ni bila igrana, ker vsebina ni odgovarjala novim gospodarjem. Sam pisatelj Meško nam je to potožil, ko je pred približno 13 leti odgovoril na naše pismo, ki smo mu ga pisali, ko smo zadnjič igrali 'Henrika' decembra 1957.

M. Jakopič

Leina seja
Kluba Ljubljana

EUCLID, O. — Na zadnji mesečni seji 24. novembra je bilo sklenjeno, da bo glavna letna seja 20. decembra, v nedeljo popoldne ob dveh. To sejo smo premestili pred več leti, da bi imeli več časa za razvedrilo. Na tej seji je treba ukreniti vse potrebne stvari za bodoče leto, treba je izvoliti tudi odbor za novo leto.

Upam, da bo seja potekala lepo in v splošno zadovoljstvo, se končala dobro za naš klub in njegovo bodoče delo. Potem bomo zasedli naše okrašene mize, obložene z dobrotami, ki jih bosta pripravili naši izvrstni kuharici Mary Dolsak in Gagle Sajevec.

Na seji je bilo zadnjič sklenjeno, da vsak član lahko pripelje s seboj na letno sejo svojega prijatelja ali prijateljico, četudi ta ni član kluba. Naš klub je vesela družba in nobena stvar ne mine pri nas brez pet-

ja. Ta klub mora biti vsem znan, da je zasadi lepoto drevo, da nam dela kras v Euclidu. Vabimo tudi naše direktorje, da se pridejo z nami veseliti. Ne smemo pozabiti na našo godbo, ker naš John Grabnar nas razveseli vsako sejo skozi vse leto. Upamo, da nas bo naredil vse-le tudi ta dan s svojim pomočnikom.

Moram omeniti, da smo letos izgubili tri dobre in zveste članke, Mary Medvesek, Antona Bokala, Edyja Deklevo, dobrega basista Slovana. Ohranimo jih v lepem spominu!

Udeležite se glavne letne seje v nedeljo, 20. decembra, ob dveh popoldne in pripeljite s seboj svoje prijatelje in prijateljice. Vsi skupaj bomo zapeli:

Jesen prihaja, rumeni,
vsaka tička žvrgoli.
Vsaka poje žalostno
za mojo rajčico.

Vsem članom in članicam Kluba Ljubljana voščim, da se vidimo še drugo leto zdravi in veseli.

Vaš stric
Frank Rupert

Nekdanjim bojevnikom
za osvobojenje Koroške

CLEVELAND, O. — Od g. Jožeta Hribarja, preds. Mestnega odbora v Ljubljani, sem kot nekdanji bojevniki za osvoboditev Slovenske Koroške, dobil pismo, da bi pomagal pri zbiranju nekdanjih bojevnikov, ki so se v l. 1918-1919 borili za slovensko Koroško. Pri tem mi pošilja tudi vprašalne pole, katere naj bi vsak od teh bojevnikov izpolnil in poslal na njegov naslov: Hribar Jože, Ljubljana, Moša Pijadejeva 28, Jugoslavija.

Namen tega je zbrati čim več teh nekdanjih bojevnikov, kjer bi se poleg tega, da se jim prizna pravico kot bojevnikom za Koroško, da tudi primerno nagrado, v denarju in raznih ugodnostih na Jugoslovanskih železnicah in drugod. Vsak od teh bojevnikov naj bi na vprašalni polji navedel svoje ime in priimek, dan, mesec in leto rojstva, rojstni kraj, stalno bivališče in točen naslov. Potem: Kdaj je vstopil v slovensko vojsko, dan, mesec in leto. Kraj, kjer je služil, priimek in čin njegovega poveljnika; kdaj je iz vojaške enote stopil itd.

To zbiranje nekdanjih bojevnikov za Koroško je dokaj težko, ker so raztreseni po raznih krajih Amerike. Tisti, ki so v Clevelandu in okolici, se lahko zgledajo pri meni, kjer bodo dobili pojasnila ter izpolnili te vprašalne pole, potem pa jih lahko sami pošljejo na označeni naslov, ali pa jih, če želijo, pošljem jaz. Glavno je, da se pri-glasijo in to čim prej. Naj d-bijo vsaj malo priznanja in tudi honorarja v eni ali drugi obliki.

Saj so ga zaslužili, ko so v onih dneh, ko se je šlo za slovensko Koroško, vzeli na ramo puško ter odločno, moško stopili v obrambo zibelke Slovenije lepe Koroške, za katero smo se borili ramo ob ramo za slovensko zemljo. Če je potem pri plebi-

scitu bil lep del tega, kar smo tedaj vzeli in zasedli z orožjem, izgubljen, ni naša krivda. Mi smo storili svojo dolžnost napram slovenskemu narodu in državi Jugoslaviji. Zato bojevniki za Koroško, le prigrasite se! Pozdrav.

Jože Grdina,
1129 Addison Rd.
Cleveland, Ohio 44103

Kansaške droblinice

KANSAS CITY, Kans. — Se nekaj o naši dragi m. Tereziji. Bila je v postelji nekaj tednov. Iz Slovenije sta prišli k nji: S. M. Izabela Gosak in njena nečakinja s. Vitoslava Hanzelič, da bi pomagali streči bolnici. Glavna njena strežnica, ki je hotela sama vsrčiti nočno službo, je bila pa s. Anizija Hrustelj, ki je bila ves čas z njo v Rimu. Sedaj, ko je m. Terezija pri Bogu, je pa dobra bolničarka vesela, da je vztrajala do konca.

Sv. obhajilo je m. Terezija prežela vsako jutro. 20. oktobra nekaj pred 7. uro zjutraj je začela umirati, ko ji je ravno duhovnik prinesel Jezusa, ki ga pa ni mogla več prejeti. Gospod je postavil Jezusa na mizo ob postelji. Tam je ostal, dokler ni bolnica izdihnila. Le pomislimo, kako izredna milost: Umirati z evharističnim Gospodom v bližini! Duhovnik je glasno molil molitve za umirajoče in z njimi vred sestre, dokler je ni Gospod odvedel s seboj v večna bivališča. M. Terezija je umrla, kot je živela. Vemo, da je bila njena smrt dragocena "pred obličjem Gospodovim".

Njeno truplo so položili v krsto šele na dan pogreba. Sv. maša zadušnica je bila najprvo v domači kapeli. Somaševali so štirje slovenski duhovniki. Nato so krsto odpeljali v kapelo materine hiše na Della Farnesina 140. Tam so zopet somaševali štirje duhovniki — najbrž slovenski in hrvaški. Mrtvaški spreved se je vil po rimskih ulicah na novo 14 km oddaljeno pokopališče. Krsto so nesle do grobnice mlade sestre. Vseh osem si je šelo v posebno čast, da so smele storiti to zadnjo uslugo blagi m. Tereziji. Sestre so ji zapele v slovo več slovenskih pesmi. Ena se je poslovila od nje z lepim slovenskim govorom in ena v italijanskini. M. Terezija je prva prišla v Rim in ga tudi prva zamenjala z nebesi. R.I.P.

14. novembra zvečer nas je Klub sv. Družine povabil na "pokrivanje števil". Ne smeni imenovati imena te igre, da ne prekršim kakega poštnega zakona. Mr. Resovich je klical številke; kar smilil se nam je. Najbrž si je v kratkih odmorih kaj omočil suho grlo. Naša dvoj-rana je velika, a je bila ta večer nabit polna. Dobri farani so pripeljali s seboj prijatelje iz drugih župnij. Kar lepo nam je bilo med njimi — a sreča nam sestram ni bila mila. Ko smo se mislila, zdaj pa gotovo jaz dobim, se je že nekdo oglašil: "B....!" Razočaranje! Ker smo tako pridno pomagale in nič "vinale", smo bile poplačane z velikim puranom. Puran je bil tudi glavni dobiček.

Da ne boste mislili, kako materialisti smo pri Sv. Družini, moram povedati, da smo se na Zahvalni dan spomnili najprej Boga in se mu zahvalili za vse prejete dobrate, ki jih ni malo. Veliko župljanov se je udeležilo sv. maše, ki je najboljša, najlepša zahvala Delivcu dobrot. Za nas se je zahvaljeval Kristus sam. Združena z daritvijo Kristusovo je bila gotovo naša zahvala vseh Bogu — tako verujemo in upamo. Ko bi le bilo več takih dni v letu — da bi ne bilo v cerkvi toliko klopi praznih...

Orhidejo uredniku Ameriške

Domovine, ker je na prvi strani priobčil molitev George-a Washingtona. Berem, berem... "Kdo neki tako lepo moliti?" Pogledam podpis... "Glej ga, protestanta!" sem se zveselila. "Sam papež bi ne mogel sestaviti lepše molitve." Upamo, da je tudi Nixon vsaj približno tako molil kot njegov predhodnik.

Naslednje pismo v koloni Ann Landers se mi je tako dopadlo, da ga želim pokloniti kot 'droblinico' našim očetom.

"Draga Ann Landers!"

Velik mož je danes umrl. Ni bil nikak voditelj narodov, kak slaven zdravnik ali kak junak, ki bi se bil poslovil v boju. Bil pa je velik mož — moj oče.

V časopisih ni bilo nikoli njegove slike ali kakega članka o njem. Bil je oseba, ki ni hrepenela po priznanju in časti. Samo navadne stvari je opravljal: Svoje račune je pravočasno plačeval; ob nedeljah je hodil v cerkev; bil je v uradu organizacije P.T.O. (Organizacija staršev in učiteljev). Pomagal je svojim otrokom reševati domače naloge. Svojo ženo je vzvil ob četrtkih v trgovino z živili. Iz srca se je veselil, da je lahko vozil svoje mladostnike in njihove prijatelje k nogometu in "baseball"-u. Rad se je udeleževal družinskih izletov; bil je ljubitelj glasbe; travo na naši trati pred hišo je sam kosil; če je imel kaj časa, se je često zabaval s psom.

Nocoj je prva noč mojega življenja — brez očeta. Ne vem, kaj početi... Žal mi je, da mu nisem vedno izkazovala spoštovanja, ki mu je šlo. A sem ob enem hlavežna Bogu za mnogo dobrot. Hvalim Boga, da sem smela živeti z očetom 15 let. Hlavežna sem mu, da sem smela očetu velikokrat povedati, da ga ljubim. To je bila tudi moja zadnja beseda, ko je ležal v zadnjih zdihljajih. Umrl je s smehljajem na ustnicah. Zavečal se je, da je bilo njegovo življenje sijajen uspeh. Vest mu ni mogla ničesar očitati, ker je bil dober mož, skrben oče, dober sin in prijatelj. Sem radovedna, koliko milijonarjev bi moglo to reči o sebi.

Njegova hčerka."

"Draga hčerka!"

Z veseljem bom natisnila Vaše pismo na Zahvalni dan. Hvala za lepe plemenite misli, ki so tako primerne za ta dan."

Se to. Č.g. Varga v Clevelandu je vice-postulator za Slomškovo beatifikacijo. Poroča, da je dobil iz Rima nekaj Slomškovih slik. Vsaka stane \$1. V sedanjih razmerah to res ni veliko. So približno tako velike, kot je naslovna stran Ave Marije. Original je naslikal znani slovenski umetnik Stanko Kregar. Te stenske Slomškove slike bodo v okras vsaki slovenski hiši, ki sem si jo nekoč ogledal od kleti do drugega nadstropa, sem zamenjal iskala križa in svetih podob. Pa je bila družina katoliška! Deček je bil moj učencem. Dom je res bil krasen, a ni dihal vere. Tudi ateisti bi mu ne bil oporekal. Zato se nisem preveč začudila, ko so mi čez nekaj let sestre povedale: "Dom družine N. N. je v razvalinah. Razporoka..." Ko izženejo Kristusa in Marijo iz hiše in ju nadomestijo s slikami, ki so vseh le materialistu, izginejo iz hiše blagoslov, mir, ljubezen in sreča. Mislim, da imajo naši kansaški Slovenci glede tega mirno vest. Kolikor domov sem pred leti obiskala, v vsemem je kraljeval Križani — v "parlorju", ne samo skrit v spalnici. Naročite si še sedaj Slomška, da vas bo dnevno pozdravljala njegova podoba s stene, a duh tega velikega vzgojitelja bo čul nad vašo hišo in mladino.

Slike lahko farani Sv. Družine naročijo pri meni. Slovenci, odprite vrata svojih hiš Slomšku! In podprite s tem zadevo njegove beatifikacije!

V hribih je bil manever. Vojaki so zasedli nekaj hiš. Ko so bile vaje končane, je prišel kmetu major. Hotel je vedeti, kako so se vojaki obnašali. Hribovec jih ni mogel prehaliti. "Kaj neki napravite z njimi, da se tako lepo obnašajo?" je hotel vedeti.

"Veste, očka, čokolade jim damo," je pojasnil major. Kmet še ni nikoli slišal te besede; niti videl ali okusil čokolade, zato je hotel več izvedeti o nji.

"Kaj pa je to, čokolada?" "Kar po domače vam povem: Pretepemo jih. In fantje pravi-jo temu zdravilo — čokolada," pojasni major.

Kmalu potem zbolijo kinetova žena. Poklicani zdravnik predpiše čokolado... Kmet se prestraši.

"Ali se niso gospod dohtar kaj zmotili? Čokolado ubogi bolni ženi?"

"Seveda — čokolado! V tej bolezni to najbolj pomaga."

"Moja ljuba žena, saj veš, da Te ljubim. Zdravnik je rekel, naj se pretepem, češ, to edino pomaga v Tvoji bolezni."

Koliko gorkih ji je naložil, ne vem, ker se je po tem "zdravilu" silno potila in ji je res ooglelo. In je okrevala.

Upam, da ne bo noben naš faran tako zdravil svoje žene. Kje sem pobrala to drobtinico? V "Doma", listu slovenskih usmiljenk... Samo malo po svoje sem jo prikožila.

s. M. Lavoslava

Rojak se spominja konca
prve svetovne vojne

HUNTINGTON, Conn. — Včasih mi kateri od faranov cerkve sv. Križa v Bridgeportu reče, da naj kaj napišem za AD. Namenil sem se, da to storim.

Dan 1. novembra je bil letos zelo lep in tople. Po pol enajsti sv. maši se je precej ljudi ustavilo pred cerkvijo, da se kaj pomenijo. Ker je bilo toplo, se ni nikomur mudilo domov.

Vsako leto za Vse svete obujam spomine daleč tja pred 52 leti. Takrat sem se nahajal kot vojak v vojaški bolnici v Udinah. Na pohodu v zadnjo ofenzivo sem na potu obolel, ko smo bili že blizu reke Piave. Z vlakom Rdečega križa smo bili pripeljeni v madžarsko bolnico št. 405 v Udine. Nahajala se je v zavodu usmiljenih sester v ulici Via Francesco Tomadini.

Mislil, da se je ofenziva začela 15. junija 1918 zgodaj zjutraj. Vsa bolnica se je tresla, tako je grmelo. Šipe v oknih so zvenketale. Drugi dan so že ranjenci prihajali v bolnico in dopovedovali, kako srditi boji se vršijo na Piavi. Jaz nisem nikoli zvedel, kaka usoda je zadelala 4. četo 2. Honved regimenta, pri kateri sem bil jaz.

Kmalu sem se pozdravil. Ker sem bil večš italijanskega jezika, me je stotnik obdržal v bolnici. Moje delo je bilo, da se vsak dan vozim z vozom in kočijažem na nakupovanje živila za oficirsko kuhinjo. Vsako jutro sva se s kočijažem že ob 5. uri peljala v bližnje vasi Udine po mleko. Kmetje so morali mleko prinesiti ali pripeljati k županu, če zavrelo, ker je bil letni čas, da se ne bi pokvarilo.

V vsai vasi sem zabeležil količino prinesenega mleka, ob koncu meseca sva se z oficirjem peljala mleko plačat. Okoli 10. ure sva se vrnila. Jaz sem mleko izročil v kuhinji, ki jo je vodila je priletna učiteljica iz Ljubljane. Meni je rekla, ker že kupujete za nas, boste tudi vi imeli pri nas hrano in stanovanje. Za to ni bilo težav, ker so ob ofenzivi cele ulice Italijanov (Dajle na 3. strani)

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Zamorjeni cvet

VI.

Burja je peljal prijatelja svojega v toplo zgornjico in tu vprašanj ni bilo ni konca ni kraja; vsak bi bil najprvi rad zvedel, kako se je drugemu godilo ta leta, kar se nista videla. Kmalu prideta tudi dečka s svečama in za njima zala še mlada žena z manjšim otrokom v naročju.

"Ljuba žena," se obrne Burja proti njej, "dobili smo draga in ljubelega gosta, prijatelja mojega Valentina, katerega smo imeli tolikokrat v mislih."

Žena prijazno pozdravi moža prijatelja ter mu poda roko.

"Dragi mi Valentin," nadaljuje Burja, "to je moja žena in to so otroci moji; dva dečka, eden ima osem, drugi sedem let, in mala na materinih rokah boče o svečnici izpolnila tretje leto."

Žena je šla kmalu venkaj; da pripravi, česar je bilo treba za gosta, dečka sta se seznanila s Valentinovim velikim psom in moža sta se razgovarjala o mnogih rečeh tako dolgo, da je bila večerja pripravljena. Po večerji so še nekaj časa skupaj sedeli v prijaznem razgovoru; ko se je pa dečka malo ježehati vstaneta s materjo vred od mize, vsi trije žele očetu in Valentinu lahko noč in gredo k pokoju. Burja pa postavi polič dobrega vina na mizo, natoči kozarca in pije na staro prijateljstvo. Mož si napravita pipe, pomakneta se bliže tople peči in mednja je legel Valentinov pes.

"Deseto leto že teče," izpregovori potem nekoliko Burja, "kar sva se v Ljubljani poslovila. Kdo bi bil mislil, da za tako dolgo! Oba sva to čas mnogo izkusila, ali ti gotovo veš, ker si prehodil veliko sveta, videl veliko lepih mest in živel med tujimi ljudmi, jaz se pa skoro genil nisem z mesta, kjer sem se rodil. Ti imaš gotovo več zanimivega povedati, kakor jaz, torej začni."

Valentin malo pomišlja in gleda, kako se sivi oblaci dvigajo iz pipe kvišku, kjer se izgublja v nič, potem pa prične:

"Ko sva končala osmo šolo, odšel sem, kakor ti je znano, v Nemški Gradec, da se učim pravoslovju, dasiravno nisem imel veliko veselja za to; šel sem, da sem izpolnil očetu voljo. Iz začeta mi novo življenje nikakor ni prijalo, pogrešal sem starih svojih prijateljev, novih pa nisem iskal, dasitudi so se mi ponujali; toliko pridneje sem se lotil pravoslovja. Celo na velike šolske praznike nisem šel domov, nekoliko zato, ker je bilo predalet, nekoliko pa tudi, ker so oče rajši videli, da sem tam zostal, češ, da se doma preveč ne zmotim z drugimi rečmi in da ne zanemarim svojih dolžnostij. Stanoval sem prav sam v mali hišici na nekem lepem vrtu. Pred vrtom na ulice je stala sicer lepa velika hiša, in veliko ljudji, ki so se pogostoma po vrtni izprehajali, stanovalo je v njej, ali jaz se nisem zanj in oni se niso zame pečali in živel sem skoro kakor puščavnik. Tako sta minuli dve leti; ko so pa tretjo pomlad spet drevesa cvetela na vrtu in so jeli zeleneti bližnji holmci, obšla me je neka čudna tožnost. Za učenje mi ni bilo več mar, po vse dni sem pohajal po logih in tratah, nekaj mi je manjkalo, pa sam nisem vedel česa. Zdaj sem šele čutil, da sem sam; tožilo se mi je po nečem — srce moje si je želelo prijatelja. Komaj sem to prav čutil, že sem ga našel — bila je prijateljica. Vsako jutro sem videl dekleta, izprehajajočega se po vrtu, dobil sem tudi priliko, da sem govoril z njo. Samo jedenkrat sva na vrtu govorila in že sem jo ljubil, kakor bi bila

ranjka moja sestra. Seznanil sem se tudi z Marijino materjo in od zdaj sem bil več pri njih, kakor doma. To so bile pač zlate ure življenja mojega, le prekmalu so minule! To poletje mi je zbežalo kakor lep pomladan.

"Kakor veš, imam še jednega mlajšega brata. Ko je tudi on tri leta za menoj dokončal ljubljanske šole, prišel je po očetu želji še on za menoj v Nemški Gradec. V ravno tisti hiši dobil večje stanovanje, prostorno za oba, in prav težko sem ga pričakoval, ker ga že tri leta nisem videl. Bil je deževen jesenski večer. Marija je sedela pri klavirju in je igrala ginljivo skladbo, ki se je je naučila od mene. Berač, ki je pogostoma zahajal v naš grad, ko sem bil še doma pri očeti, godel jo je najrajši in od njega sem se je naučil tudi jaz. Bil je jako velik, siva brada mu je sezala do pasa in udrte oči so se mu neznanostno svetile izpod gostih obrvi. Dvajset let je sedel v Gradišči, ker je v jezi zabodel svojo hčer; ondu je imel dovolj časa za premišljevanje in v ječi si je izmislil ta naepv. Ravno mi je bil v mislih stari berač, kar nekdo potrka, vrata se odpro in brat moj stoji pred menoj, lep kakor solnce božje. Ustrašil sem se njegove mladeniške lepote, molče mu podam roko, on pogleda Marijo, ki je zdaj vstala od klavirja, ujameta se z očmi, in kakor živa žrjavica mi je padel ta pogled na srce, ta nesrečni trenutek mi je vzel srečo in mir srca. Takrat bi bil rajši videl, da bi se mi ne bil nikoli brat porodil. Marija je sicer ostala vsaj na videz meni ravno tako dobra, kakor mi je bila poprej, ali vendar sem predobro čutil, da je odklenkala najini ljubezni."

"Na videz smo prav srečno skupaj živeli, ali mislim, da je bilo vsem trem tesno pri srci, in jaz sem bil prepričan, da tako ne more dolgo ostati. Marija se sicer v svojem vedenju proti meni ni izpremenila, ali ljubosumnost moje srce je kmalu zapazilo, da ta njena prijaznost ni resnična, da je prisiljena. Med menoj in med Rihardom je pa od dne do dne ginila bratovska zloga in ljubezen, ki sicer ni nikoli posebno lepo cvela. Mislil sem semtertja, kako bi se rešil te mučne negotovosti. Kar dobi pismo od doma. Pismo je bilo od gospoda župnika, očeta večerjate prijatelja. Iz pisma sem zvedel, da so oče oboleli, da so nevarno oboleli in da bi naju radi še jedenkrat videli. Ko sem dobil pismo, brata ni bilo doma. Mariji sem povedal žalostno novico, potem sem hitel po mestu, da bi našel brata in zajedno tudi preskrbel, kar je bilo treba za pot. Brata nisem našel, ali ko pridem domov, najdem ga v postelji; toži mi, da je bolan. Molče mu podam pismo, on je prebere in mi je da nazaj, rekoč: "Menda ne bo tako zelo nevarno; bržkone jih je napadla pljučnica, kakor lani in predlanskim. Kakor rad bi jim izpolnil željo, vendar mi zdaj ni moči popotovati, moral boš torej iti sam."

Jaz sem mu verjel, ker si nisem mogel misliti, da si izmišljuje bolezni, ko oče leže morebiti na smrtni postelji. Tedaj sem se odpeljal sam. Očeta sem našel še živega, ali zelo oslabelega in še predno sem jih videl, zvedel sem, da zdravniki nimajo upanja, da bi jih še kdaj spravili na noge. Ko sem stopil prednje, bilo je njih prvo vprašanje: "Kje je Rihard?" Izgovarjal sem ga, da je ravno zdaj nekaj betezen in da bo čez nekaj dni prišel za menoj. Ali oče ga niso pričakali in bi ga tudi pričakali ne bili, da so tudi še delj živeli. (Dalje sledi)

ROJAK SE SPOMINJA KONCA PRVE SVETOVNE VOJNE

(Nadaljevanje s 2. strani)

pobegnile in pustile vso nepremičnino. Vsi nameščenci smo imeli vsak svojo sobo. Po oddaji mleka v kuhinjo sem bil prost do večera, nato sva se s kočijama peljala v vas Collugna k Italijanu Petru Gobo, ki je bolnici dobavljale zelenjavo in drugo povrtnino. To je prekupeval od kmetov. Zelenjavo je imel v šoli na cementnem hodniku. Vse je plavalo v vodi, ko smo nalagali v vreče. Meni je rekel polkovnik poveljnik bolnice, da moram več kupiti, ker da denarja je dovolj na razpolago. Tako se je dogajalo, da je bilo preveč zelenjave in se je pokvarila.

V jeseni sem se vozil po kostanj precej daleč v hribe blizu mesta Cividade. Kraj se je imenoval Sobonje. Ta vas je bila tako visoko, da so imeli kmetje vozove pod vasjo bolj na ravni. Midva s kočijazem sva noč prespala tam. Ko sem vprašal za prenočišče, sem rekel, da imamo kavo in jo jim dam za plačilo. Mož in žena sta bila tako zadovoljna, da sta nama hotela odstopiti lastne postelje, kar pa sva odklonila. Kadar sem se peljal na daljšo pot, sem lahko dobil iz skladišča dosti hrane, saj je bilo vsega dovolj.

Vse to ugodno življenje je trajalo do konca oktobra, ko mi reče polkovnik, da bomo zapustili Udine 1. novembra in se z vozovi odpeljali v rezervno na Madžarsko.

Takoj sem ugotovil, da je to velika potegavščina. Kako naj se peljemo z vozovi na Madžarsko? Bil je že konec vojne, kar mi vojaki nismo vedeli. Polkovnik mi je dal naročilo, koliko hrane naj naložimo za potovanje na vozove, vse drugo, pravi, uredite, da se spelje na postajo in zloži v železniške voze. V bolnici je bilo zaposlenih precej žensk v kuhinjah, pri bolnikih, v pisarni. Na 1. novembra so vse odpustili, v pisarni sem pomagal pisati odpustnice in tako so se odpeljale z vlakom, mi pa proti večeru z vozovi. Lahko bi imel dosti denarja, priliko sem imel, ali meni je bilo več do poštenja. Vse moje bogastvo je bilo 500 kron in še to okupacijski denar, katerega sem na srečo zamenjal s civilisti za avstrijske krone.

S kolono 10 voz smo se pripeljali v Kobarid. Tu sem zvedel, da je konec vojne in takoj sklenil pobegniti. Pri koloni sta bila še dva Slovenca, Anton Šibenik iz Postojne (že pokojni) in še neki vojak, ne spomnim se več imena, doma je bil iz Dobreve pri Ljubljani. Ravna na ta večer sem imel službo dežurnega, bilo je treba paziti na vozove

itd. Jaz to noč nisem pazil in nikdar več. Rekel sem Šibeniku in onemu drugemu vojaku, ako hočeta, tudi ona lahko pobegne. V gostilni blizu cerkve sem dal vse odvisne stvari zastoj, vzel sem s seboj le nahrbtnik s hrano. Kmalu po polnoči smo odrinili iz Kobarida. Polkovniku in stotniku sem pustil na vozu pismo sledeče vsebine:

"Avstrija je vojno izgubila in se ne smatram več dolžnega nadaljevati pot z vašo kolono. Zahvaljujem se vam za naklonjenost za ves čas, ko sem bil pri vas v službi. Želim, da se tudi vidva srečno vrnete v osvobodeno Poljsko, odnosno Češko."

Polkovnik je bil Poljak, stotnik Čeh. Občevalni jezik med nami je bil vedno nemški. V začetku, ker nismo bili popolnoma gotovi, če je konec vojne, smo hodili skrivaj za grmovjem poleg ceste. Kmalu smo opazili, da so tudi drugi vojaki že na poti in sicer od Piave. Šli smo dalje po cesti preko Tolmina, Cerkna, do Sv. Lucije. Na postaji je bilo vojakov kot mravelj, vse navprek so vpili, pijani veselja, da je vojna končana, in od ruma na postaji, ki ga je bilo cele sode namenjenega za na fronto. Vlak je bil poln vojakov po stopnicah in še na strehi. Na tak način se ni bilo varno voziti, zato sva z onim drugim vojakom šla peš na Dobrovo. Kje in kako sva prenočevala, se več ne spominjam. Hodila sva štiri dni, še večji del v dežju. Nerodno je bilo, ker sem pozabil plašč na tleh, kjer sva počivala. Spomnil sem se nanj, ko sva bila že precej daleč. Med to rajo so bili tudi štirje Poljaki. Imeli so majhen voz, na njem pa strojno ko za slučaj potrebe. V voz je bil vprežen osel, je kar lepo izgledalo, da mogočnoma avstrijska vojska končava z oslovsko vprego.

Žena vojaka je bila zelo vesela, da se je mož srečno vrnil domov. Razen suhih hrusk ni nič imela, da bi nama postregla. Od tam sem se odpeljal s kočijo na postajo Verd. Tam je bil vlak z begunci iz Avstrije. Sel sem k njim v vagon in se peljal domov v St. Peter na Krasu. To je bilo 8. novembra 1918, drugi dan je prišel vlak italijanskih vojakov in namesto, da bi postal jugo slovenski državljan, smo vsi postali italijanski državljani.

Naše kraje so prekrstili v deželo "Venezia Giulia". V hiši, kjer smo stanovali, je bila občinska pisarna. Vanjo je prišel italijanski oficir in ker tajnik ni znal italijansko, je mene poklical za tolmača. Rekel je: "Mi smo prišli le začasno. Ko se razmere uredijo, bomo odšli. Ljudje naj bodo mirni, nobenemu se ne bo nič hudega zgodilo." Tako je tudi bilo. Kar nas je bilo bivših avstrijskih vojakov, smo se morali vsako nedeljo javiti na

njin "comando presidio". Italijani so nam več mesecev dajali makarone brezplačno, tudi vina ni manjkalo. Nastala je država v državi. Ko je pritisnil Mussolini in ustanovil fašizem, sa je narsikaj spremenilo. Kdor se ni mešal v politiko, mu niso nič storili. Nam je bilo težko, ko nismo imeli svobode, posebno ker so zahtevali, da moramo govoriti italijansko. Kljub temu smo vedno ostali zavedni Slovenci in povsod govorili naš slovenski jezik.

V Katoliških misijonih za mesec oktober in september se je oglašilo več misijonarjev in misijonark iz Afrike z zanimivimi poročili o njih življenju in delovanju med pogani in nerazvitimi narodi. Veliko je njih žrtvovanje do ubogih in nevednih. Posebno zdravnik dr. Janež na Formozi je velik dobrotnik tamkajšnjih bolnikov, saj je izvršil že na tisoče operacij brez plačila.

Misijonar Ivan Obala je leta 1966 zidal cerkev v Tanzaniji v Afriki, prosil je za pomoč, da bi kupil cement. Vreča je stala \$2. Kot mi je pisal, so se nekateri znašli in mu poslali denar za nekaj vreč. Med njimi sem bil tudi jaz. Od takrat si vedno dopisujeva.

V petkovi številki Ameriške Domovine misijonar Wolbang priobčuje še dalj časa misijonske članke, ki so zanimivi in marsikaj izvem iz njih. On sam se tudi dosti za misijone žrtvuje, vedno prosi zanje pomoči, ker brez pomoči iz zaledja bi težko shajali. Naša dolžnost je, da pomagamo, kolikor je v naših močeh, misijonarjem. Vsak najmanjši dar je hvaležno sprejet. Jaz vedno pravim: Boljše je dajati, kot prositi. Seveda, kdor more!

Lepo pozdravljam čitatelje A.D. in dopisovalce. Ne smemo pozabiti, koliko lepega so napisali gg. Jože Grdina, L. Ambrožič, Tone s Šariba in vsi drugi, kateri prispevajo za obstoj našega časopisa.

Zelo posrečena je knjiga "Klasje iz viharja" dr. L. Puša; je vredna branja in jo vsakemu priporočam!

V Svobodni Sloveniji sem

bral članek "Apostoli slovenskega tiska", v katerem je opisano delo pok. F. Lončarja v Clevelandu. Članek omenja tudi dr. J. Basaja, ki je delal pri Ligi in pošiljal pakete, nato p. Bernarda, ki se je toliko trudil za begunce.

S pokojnim F. Lončarjem sva bila skupaj v begunskem taborišču v Serviglianu v Italiji v 13. baraki. Jaz sem z ženo in hčerko odšel v Argentino, on pa v ZDA. Ko sem bil pred tremi leti v Clevelandu, sem ga obiskal v Baragovem domu v Slovenski pisarni. Povabil me je na

VOŠČITE PRAZNIKE

v božični številki Ameriške Domovine dne 18. decembra 1970!

Vaše čestitke, objavljene v našem listu, bodo dosegle številno slovensko izseljeniško družino po vsem svetu, tudi nekdanje prijatelje in znance.

Kličite 431-0628 ali pridite v urad.

dom in me pogostil. V zadnjem pismu v avgustu mi je pisal, da ga sin vabi domov v Horjul, drugi pa, naj se preseli k njemu v okolico Clevelanda. Dejal je, da se bo odločil, ko bo prodal svojo hišo. Predno je to storil, se je preselil v večno domovino. Naj počiva v miru božjem. Zeni in otrokom moje sožalje.

Frank Zele

Lockheed postal bolna točka narodne obrambe?

WASHINGTON, D.C. — Sedanja gospodarska kriza nas je zadela ravno takrat, kot bi naša vojna industrija že sama po sebi prišla vsaj v zadrego, ako že ne v kaj hujšega. Vojna industrija živi naravno le od naročil narodne obrambe. Ta naročila so šla zadnjih 10 let v težke bilijone. Obseg naročil je lani začel pojemati in bo zmeraj manjši, ker se bliža konec vietnamske vojne.

Vojnih naročil bo zmeraj manj, vojne tovarne bodo pa ostale brez dela. Iskati bodo morale nova področja udejstvovanja, kar pa ni lahko. Zato so to težavno nalogo odkladale do sedaj, kar je pa postalo za marsikatero vojno tovarno že usodno.

Tako je prav zgodaj prišlo do tega, da so podjetja, ki so veljala za vzor pridobitne podjetnosti, prišla v nevarnost, da bodo šla v konkurz. Tak je na primer položaj znanega letalskega podjetja Lockheed, ki je dejansko zrelo za likvidacijo, morda celo za konkurz. Obrnilo se je na zvezno vlado, ki ga je podprla z zneskom \$600 milijonov. Kdor pozna bilanco tega podjetja, dvomi, da bo ta znesek zadostoval za sanacijo. Zvezna vlada bo morala še dodajati "posojila", ako bo hotela podjetje držati nad vodo.

V Pentagonu pravijo, da je to v interesu naše narodne obrambe. To trditev bo Pentagon lahko rabil, kadarkoli bo moral reševati še druga podjetja, ki obratujejo v vojnih to-

varnah. Tak razvoj bo rodil vprašanje: Koliko naj gre davčnega denarja za reševanje vojne industrije? Zakaj vojna industrija ni skrbela za svoje "deževne dneve", ko je lahko zaslužila, kar je hotela? Ali ne bi bilo bolje, da bi bila vojna industrija že od začetka v državnih rokah? Bojimo se, da bo naša administracija morala iti po "italijanski poti". V Italiji je namreč država morala prevzeti postopoma celo vrsto ne le podjetij, ampak celih industrijskih panog, ki so stale pred konkurzom.

Turški generali nezadovoljni z vladno stranko

ANKARA, Tur. — Turški generali so v primeroma kratkem času izrazili predsedniku republike že dvakrat svojo zaskrbljenost nad lenobo in zanikrnostjo vladne stranke (pravice). Povož za ta korak vojaških krogov so dali nemiri, ki jih povzročajo študenti in delavci. Vlada še ni napravila koraka, ki bi vrnil mir in zakonitost v deželo.

MALI OGLASI

V najem

Na 846 E. 141 St., blizu Eaton Yale in Fisher Body, 4 sobe in kopalnica zgoraj, prenovljeno. \$75. Kličite 885-2636.

—(244)

V najem

Oddamo 3 sobe, kopalnico, furneze, vse na novo dekorirano na 1193 E. 60 St. Vprašajte v trgovini od 9. do 5. ure ali kličite po 6. uri 442-2009.

(244)

Stanovanje oddajo

Stirisobno stanovanje s kopalnico in ogrevom oddajo. Kličite po 4. popoldne tel. 432-3193.

(245)

V najem

5-sobno, prebarvano in modernizirano stanovanje, zgoraj, se odda najraje odraslim na 1097 E. 71 St. Kličite 361-6776.

—(242)

Pri E. 185 cesti

je naprodaj dobra hiša s 3 spalnicami, vse spodaj, klet, dvojna garaža.

GEORGE KNAUS Real Estate 481-9300

(244)

Hiša naprodaj v Euclidu

Lep bungalow, 2 spalnice, na Lloyd Rd. Se lahko razširi na drugem. Polna klet. Priključena garaža. Velik lep lot.

Blizu E. 260 - fara sv. Viljema zidan duplex, 6-6, dve priključeni garaži, patio, sedem let star, v St. Williams fari.

Dohodninski bungalow

Pri E. 200 St., Hiša za dve družini, na novo dekorirana v spodnjih dvajsetih.

UPSON

499 E. 260 St. Realtor RE 1-1070 UMLS

(246)

Odda se

tri neopremljene sobe in kopalnica. Spodaj na E. 71 St., blizu St. Clair Ave., odraslim. Kličite po 5. uri 361-0989.

(16,18,21,23,29 dec)

V najem

4 neopremljene, čiste sobe, spodaj, plinski furnezi, se oddajo v fari sv. Vida. Kličite 361-0823. Samo odraslim!

(244)

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne biva še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, lomo novemu naročniku poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

mesto in država

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime je

Moj naslov je

mesto in država

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"O," ga prekine jetničar, "njegovih vrat bi ne bilo niti treba zaklepati. Jamčim, da bi bil ostal tukaj petdeset let, ne da bi bil le enkrat poskusil ubiti."

"Toda jaz menim," nadaljuje guverner, "da se moramo kljub vašemu prepričanju — a ne mislite, da dvomim le nekoliko o resničnosti vaših besed — z ozirom na mojo odgovornost prepričati z nekaj poskusi, če je jetnik res mrtev."

Zopet nastane molk, trajajoč nekaj minut, tekom katerega sliši Dantes, da zdravnik še enkrat preiskuje in otipava mrliča.

"Bodite brez skrbi," pravi nato zdravnik; "jamčim vam, da je mrtev."

"Znano vam je," odvrne guverner, "da se pri tako nenavadni smrti ne smemo zadovoljiti z golim prepričanjem. Zato izvolite izvršiti kljub svojemu prepričanju poskuse, ki jih določa postava."

"Torej razbelite železo," pravi zdravnik; "toda ta poskus je resnično čisto nepotreben."

Pri povelju, naj razbelijo železo, se Dantes zgrozi.

Začujejo se hitri, oddaljujoči koraki, vrata zavrazijo, čuje se hoja semtertja, in čez nekaj minut vstopi sluga, rekoč:

"Tukaj je žrjavica in železo."

Zopet nastane hipen molk; nato začuje Dantes crenje mesa, katerega se je dotaknil zdravnik z železom. In smrad prodre celo do Dantesovega nosu.

Pri tem vonju pečenega človeškega mesa oblije Dantesa pot strahu, in mladi mož skoro omedli.

"Vidite, gospod," pravi zdravnik, "da je le pregotovo mrtev. To žganje podplatov ne more varati. Ubožec je ozdravljen svoje blaznosti in oproščen svojega jetništva."

"Ali se ni imenoval Faria?" vpraša jeden izmed častnikov, ki so prišli z guvernerjem.

"Da, gospod; in trdil je, da je to ime zelo staro. Sicer pa je bil v vsem, kar se ni tikalo njegovega zaklada, čisto pameten in zelo učen; toda v tem oziru ni bilo z njim pričetni ničesar, to se mora priznati."

"To je bolezen, ki se ime-

nuje monomanija," pravi zdravnik.

"Torej niste imeli nikdar vzroka, da bi se pritoževali nad njim?" vpraša guverner jetničarja, ki je imel streči abbeju.

"Nikdar, gospod guverner," odvrne jetničar, "prav nikdar. Baš nasprotno me je zabaval mnogokrat s tem, da mi je pripovedoval različne povesti; da, ko je bila nekoč bolna moja žena, mi je dal celo recept, ki jo je ozdravil."

"O, o," pravi zdravnik, "neznano mi je bilo, da imam opraviti s tovarišem. Upam, gospod guverner," pristavi smehljaje, "da boste izvajali iz tega posledice."

"Da, da, bodite brez skrbi," odvrne guverner; "imel bode dostojen pogreb. Zavijemo ga v najnovejšo vrečo, katero imamo. Ali ste zadovoljni s tem?"

"Ali moramo izvršiti to poslednjo ceremonijo v vaši prisotnosti?" vpraša jeden izmed jetničarjev.

"Gotovo, toda podvizajte se! Cel dan ne morem ostati v tej luknji!"

Začuje se novo odhajanje in prihajanje; in nato razločuje Dantes, kako dvignejo abbeja s postelje, ga vtaknejo v vrečo in položijo nazaj na njegovo posteljo.

"Torej drevi!" pravi guverner. "Ali se bode čitala zanj kaka maša? vpraša jeden izmed častnikov."

"To ni mogoče," odvrne guverner. "Grajski kaplan me je prosil baš včeraj, naj mu dam osemnedevni dopust za majhno potovanje. Dovolil sem mu ga. Ubogi abbe naj bi ne bil s smrtjo tako hitel, pa bi bil imel najlepši 'requiem'."

"Bah, bah!" pravi zdravnik z ravnodušnostjo, lastno večini ljudij njegovega poklica. "Saj je duhovnik, Bog se bode oziral na njegov poklic in ne bode hotel napraviti peku veselja, da bi mu poslal svečenika."

Splošen smeh odgovori temu slabemu dovtipu.

Med tem končajo zavijanje mrliča popolnoma.

"Torej drevi!" pravi guverner, ko je končano vse.

"Ob kateri uri?" vpraša jetničar.

"Proti desetim ali enajstim."

"Ali naj ostane kdo pri mrliču za stražo?"

"Čemu vendar? Zaklenite ječo, kakor da še živi, to zadostuje popolnoma."

Nato se koraki oddaljijo, glasovi potihnejo, vrazenje vrat, glas zaružavele ključavnice in hreščanje zapaha zadoni v Dantesovih ušesih. In potem objame otrplo dušo mladega moža molk, strašnejši od molka samote, kajti bil je to molk smrti.

Dvignivši z glavo ploščo, se ozre pazno po sobi.

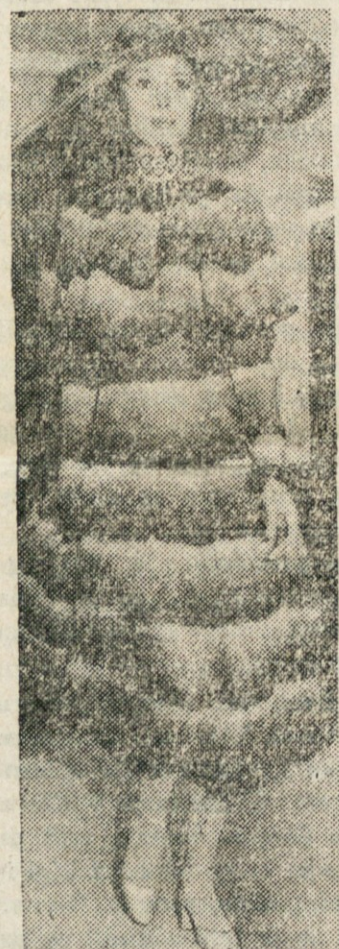
Bila je prazna; Dantes se dvigne iz rova.

XX.

Pokopališče gradu Ifa.

Skozi okno je svetil v sobo oblačen dan, da Dantes komaj spozna obrise svojega tako spoštovanega prijatelja, katerega truplo je ležalo v surovi vreči na postelji. To je bil mrtvaški prt Farijev. Tako je bilo končano vse; Dantes in njegov stari prijatelj sta bila materijelno že ločena: več ni mogel gledati očij, ki so ostale odprte, kakor da hočejo videti še onstran groba, več ni mogel stisniti roke, ki mu je odstranila izpred očij v tako mnogem oziru zastor, kateri mu je zakrival resnico in jasnost.

Faria, dobri in koristni tovariš, ki se ga je tako privadil in se ga oklenil z vso svojo dušo, je živel le še v spominu. Sedel je na vzglavje te strašne postelje ter se udal temni, globoki žalosti.

ZADNJI KRIK MODE — Svilena obleka z vodoravnimi progami v novi dolžini so srede meč, dopolnjena z novimi modnimi čevlji in širokim slamnikom, narejenim iz slame in žime.

Sam! Zopet sam! Zopet je bil obsojen k molku, zopet je imel okoli sebe praznoto in zidove! Sam! Brez pogleda, brez glasu človeškega bitja, katero jedino mu je še delalo življenje ljubo in drago! Ali bi ne bilo boljše stopiti kakor Faria pred Boga ter ga vprašati po zagonetki življenja, in čeprav bi bilo iti po potu bolečin?

Misel na samomor, katero mu je pregnal njegov prijatelj, se mu je rodila ob Farijevem truplu vnovič kakor fantom.

"O, če bi mogel umreti," pravi, "bi šel tja in ga gotovo našel. Toda kako umreti? To je pač lahko," pristavi smehljaje; "ostati hočem tukaj, prvega, ki pride, pobijem na tla, in obsodijo me k smrti."

Toda ko se Dantesova duša nekoliko ohladi, se ga polasti strah pred takim činom in pred tako sramotno smrtjo. In iz obupa se mu porodi hrepenenje po življenju in prostosti.

"Umreti? O ne!" vsklikne. "Ne izplačalo bi se, živeti tako dolgo

in trpeti tako mnogo zato, da bi zdaj umrl. Umreti, to bi bilo primerno pred mnogimi leti, tedaj ko sem se odločil k temu, a hoteli to še zdaj, to bi se reklo, da se preveč uklanjam svoji bedni usodi. Ne, živeti hočem, bojevati se hočem, dokler ne dosežem cilja! Priboriti si hočem srečo, katere so me oropali! Pozabil sem, da se imam pred svojo smrtjo še maščevati nad svojimi krvniki. In — kdo ve? — morebiti poplačati še tudi nekatere prijatelje? Toda zdaj ostane pozabljen tukaj in morebiti ne zapustim svoje ječe drugače kakor danes Faria."

Pri teh besedah Dantes vstopeta, ostane nato nekaj časa nepremičen, buli z očmi pred se, si drgne čelo, kakor da hoče pregnati neko slepoto, teka nekaj časa po sobi in obstane potem zopet pri postelji...

O, o," vzdihne, "kdo mi je dal to misel? Ali si to ti, moj Bog? Ker morejo priti od tod samo mrtveci, zavzemimo mesto mrtvecev!"

Imenik raznih društev

Upokojenski klubi

KLUB SLOVENSkih UPKOJENCEV V EUCLIDU

Predsednik Krist Stokel, podpredsednik John Gerl in Josephine Skabar, tajnik John Zaman, 2021 E. 228 St., Euclid, O., 44117, tel. IV 1-4871, blag. Andrew Božich, zapis. Frank Česen. Nadzorni odbor: Mary Kobal, John Troha in Molly Legat. Poročevalci: Frank Česen, Louis Kaperle. Seje se vrše vsak prvi četrtek v mesecu ob 2. uri pop. v Slovenskem Društvenem Domu (AJC) Archer Ave.

KLUB UPKOJENCEV V NEWBURGHU

Predsednik Anton Perusek, podpredsednik John Fabjanec, tajnica in blagajničarka Antonia Stokar, 6611 Chestnut Rd., Independence, Ohio, 524-7724, zapisničarka Jennie Pugely; nadzorni odbor: Andy Rezin, Anton Gorenc, Mary Shamrov. Za Federacijo: Anton Perusek, Andy Rezin, Mary Shamrov, Anton Gorenc, Antonia Stokar. Seje vsako 4. sredo v mesecu ob 2. uri popoldne, v naslednjih Narodnih domovih: januarja, aprila, julija in oktobra na Maple Hts., februarja, maja, avgusta in novembra na 80.

KLUB SLOV. UPKOJENCEV ST. CLAIRSKO OKROŽJE

Predsednik Louis Peterlin, podpreds. Frank Majer, tajnik Joseph Okorn, 1096 E. 68 St., Telephone: EN 1-4847, blagajnik Florian Mocilnikar, zapisničarka Cecilia Subel. Nadzorni odbor: Andrew Kavcnik, Joseph Babnik, Mrs. Mary Kolegar. Veselični odbor: Frances Okorn, Anna Zalar, Barbara Babnik. Gosp. Odbor: Mike Vidmar. Nove člane in članice se sprejema vsih starosti kadar stopijo v pokoj. — Seje se

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO, ZDRAVO LETO 1971

želiva vsem prijateljem širom Amerike in Kanade

EMMA in DOMINIK GALLIEN

1008 E. 79 St. Cleveland, Ohio 44103

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VSEM PRIJATELJEM IN ODJEMALCEM ŽELI

MODEL MEAT MARKET

610 East 200 St. 531-7447

Vse vrste prekajenega mesa in zraven tega: DOMACE SUNKE RAZNIH VRST — te morate naročiti že vnaprej, da Vam jih pripravimo, kakor želite! — DOMACE hrenovke / vinerce /, DOMACE meso za narezek / Lunch meat /, DOMACE kuhane salame, krvave in riževе klobase, DOMAČO repo in zelje, kašo in ajdovo moko. ZMLETE ROŽICE za potice — Sveže meso odlične kvalitete!

NAROČITE ŽE SEDAJ ZA BOŽIČNE PRAZNIKE!

FLORIAN IN MARY KONČAR — lastnika

MRS. KRISTINA URBAS,

23430 Chardon Rd.

se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem za obiske in cvetlice.

Radi slabega zdravja ne morem pisati zato voščim vsem mojim sorodnikom prijateljem in znanecem tem potom vesele božične praznike in blagoslovljeno novo leto.

MAPLE HEIGHTS POULTRY & CATERING

17330 Broadway Maple Heights Naznaniamo, da bomo odsej nudili! kompletno postrežbo (catering service) za svatbe, bankete, obletnice in druge družabne prireditve. Za prvotnost postrežbo prevzamemo popolno odgovornost. Na razpolago vseh vrst perutnine. Se pripravljamo!

ANDY HOGEVAR in SINOVI
Tel.: v trgovini MO 3-7733 — na domu MO 2-2912

O B N O V A

Za solidno prenovitev vaših domov kličite 761-5117 po 6. uri zvečer. Delo zjamčeno.

DOMINIK JANEŽ
15625 School Ave.

vršijo vsak tretji četrtek ob 2. uri popoldne v spodnji dvorani SND na St. Clair Avenue.

KLUB SLOV. UPKOJENCEV NA WATERLOO RD.

Predsed.: John Azman, podpredsed. Gertrude Koshel, taj. in blag. Louis Dular, 17717 Grovewood Ave., tel. 481-0545, zapis. Mathew Penko, nadzor. Marion Basel, Rose Pavlin in Mary Kren. Seje so vsak 2. torek v mesecu ob dveh popoldne v SDD na Waterloo Rd.

KLUB UPKOJENCEV v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Častni predsednik Anton Skapin, predsednik Joseph Ferra, I. podpredsednik Josko Jerkič; II. podpredsed. Wm. J. Kennick, tajnik in blagajnik John Treck, 1140 E. 176 St., tel. 460-6090; zapisnikar Joseph Malečkar; nadzorni odbor: John Poznik, John Habat, Stefka Koncilija. — Seje in sprejemanje novih članov vsako drugo sredo v mesecu ob 2. uri pop. v Slov. domu na Holmes Avenue.

FEDERACIJA KLUBOV SLOV. UPKOJENCEV NA PODROČJU VELIKEGA CLEVELANDA

Predsednik Krist Stokel, I. podpredsednik Anton Perusek; 2. podpred. Louis Arko; tajnik Joseph Okorn, 1096 E. 68 St., 361-4847; zapisnikar John Trček, blagajnik Andy Božich; nadzorni odbor: Joško Jerkič, Louis Dular, in L. Sajovec. — Seje so vsake tri mesece. Sklicuje jih predsednik po potrebi.

AMERIŠKI-SLOVENSKI POKOJNISKI KLUB, V BARBERTON, OHIO.

Preds. Louis Arko, podpreds. Aug. Maver, tajnica - blagajničarka Mary Sustersic, 405 Van Street, Barberton, Ohio 44203, tel. 753-2135, zapisnikar, Anton Okolish, nadzornice, Josephine Platner, Frances Zagar. Josephine Porok. — Seje vsak prvi četrtek v mesecu, ob 2. uri popoldne, v Slovene Center!

Samostojna društva

SAMOSTOJNO PODPORNNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Častni predsednik Frank Baraga, predsednik Michael Telich; podpredsednik John Lekan, taj. Frank Bavec, 1097 E. 66th St. Tel. HE 1-9183; blagajnik John J. Leskovec, 377 E. 320 St. Willowick, O.; nadzorniki: John Lokar, Frank A. Turek in Anthony Petkovšek; zastopnik za klub SND Frank Bavec, za SD na Holmes Ave. Joseph Jerkič in Frank Bavec, za konferenco SND Albert Marolt. — Seje se vršijo vsako tretjo sredo v januarju, aprilu, juliju, oktobru in glavna seja v decembru v Slovenskem Narodnem Domo, soba št. 4 staro poslopje. Društvo sprejema nove člane od 16. do 45. leta s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Društvo plačuje \$300 smrtnine in \$7 na teden bolniške podpore. Asesment je \$1 mesečno. Za sprejem ali pregled novih članov so vsi slovenski zdravniki. Za nadaljnje informacije se obrnite na društvene zastopnike.

SLOVENSKI AKADEMIKI V AMERIKI — S. A. V. A.

Joze Odar, predsednik, 6605 Bonna Ave. Cleveland, O. 44103; Vida Dolenc, I. podpred., 362 Welesley St. E., Toronto 5, Ont., Canada; Marija Zupan, II. podpred., 1259 E. 61st St., Cleveland, O. 44103; Anco Stele, tajnica, 929 E. 78th St., Cleveland, O. 44103; Janez Arko, blagajnik, 1835 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois 60608; Ludvik Bugar, urednik Odmevov, 1702 Linden St., Ridgewood, N.Y. 11227; in Sergej Delak, urednik — Odmevi, 1167 E. 18th Street, Brooklyn, N.Y. 11230.

SLOVENSKA TELOVADNA ZVEZA V CLEVELANDU

Duhovni vodja Rev. Jože Falež, starosta Janez Varšek, tajnica in blagajničarka Zalka Zupan, 1259 E. 61 St. Cleveland, O. 44103, načelnik Milan Rihtar, vadiateljski zbor: Milan Rihtar, Janez Varšek, France Tominc, Marija Rihtar.

RALINCARSKI KLUB

Predsed. Tony Novak, I. podpredsed. Mark Vesel, 2. podpredsed. Frank Grk, taj. Joseph Korosec, 15807 Grovewood Ave., Cleveland, 10, Ohio 481-3794, blag. Joseph Ferra, zapis. Mary Božič, nadzor. L. Petrač, J. Habat in A. Božič, ref. L. Barlish, kuharice Johana Perko, Albina Mršnik in Rose Zavbe, poročevalca Mary Božič in Joseph Ferra, vratar Duš, natakarike Rose Cebul in Rose Ribar. Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Slov. delavskem domu na Waterloo Rd. Balinarski večeri so: ponedeljek,

torek sredo, in sobota zvečer, nedelja popoldne in zvečer.

STAJERSKI KLUB

Predsednik Anton Meglič, podpredsednik Ivan Novak, tajnica Slavica Turjanjski, 1266 E. 59 St. tel. 432-2572, blagajnik Ivan Goričan. Odborniki: Karl Gumzey, Karl Valenčak, John Kustec, August Pintarič, Branko Radej, Angela Radej, Frank Kotze, Maria Kotze, Konrad Peklar, Malika Peklar, Rozika Jaklič, Angela Pintar, Rudi Kristavčnik, Jože Zelenik; gospodarja Tone Zgornik, August Šepetave, kuharici Lojzka Feguš, Helen Kostajnske, dopisovalec Marko Antloga.

SLOVENSKA FOLKLORNA SKUPINA KRES

Voditeljica skupine ga. Eda Vovk, telefon 531-2324, predsednik Tone Ovsenik, podpredsednik Janez J. Vidmar, tajnica Marta Potočnik, 1075 E. 64 St. Cleveland, Ohio 44103, telefon 391-8184, blagajnica Lidija Potočnik, oder: Edi Mejac, Janez Vidmar, kostumi: Jožica Dolenc, Veronika Peklar, Joži Starič, glasba Lojze Kuhar, bara: Martin Lumpert, kuhinja: Joži Kristanc, Ludvik Suman, odborniki: Ana Meglič, Bernarda Mejac, Jože Leben in Lojze Šef. Redna seja se vrši vsak prvi petek v mesecu.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSkih PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik Karel Mauser; podpredsedniki so vsi predsedniki krajevnih odborov DSPB; tajnik Jože Melaher, 1143 Norwood Rd., Cleveland, O. 44103; blagajnik Ciril Preželj, Toronto, Ont., Canada; tiskovni referent Otmar Mauser, Toronto; nadzorni odbor: Franc Segga, Anton Meglič, Cleveland, Jakob Kranjc, Toronto; razsodišče: Frank Medved, Andrej Pučko, Gilbert, Minn., Tone Muhič, Toronto. Zgodovinski referent prof. Janez Sever, Cleveland.

SLOVENSKI ŠPORTNI KLUB

Predsednik: Matt Novak, Podpredsednik: Metod Ile, Tajnica: Urši Osredkar—15721 Saranac Rd. 761-9789, Blagajnik: John Znidarsič, Odborniki: Pepca Kamin, Tone Škrli, Edi Mejac, John J. Vidmar, Frank Leben, Preglednika: Jurij Švajger, Miro Odar.

BARAGOVA ZVEZA (Sixth and Fisher Streets, Marquette, Michigan)

Predsednik Msgr. F. M. Scheringer, podpredsednik Rev. Jožef Kichak, eksekt. taj. in urednik Rev. Howard Brown, tajnik Rev. Tomaž Ruppe blag. Msgr. Nolan McKevitt. Letna članarina \$1, dopolnilni član, letno \$5, dosmrtno članstvo \$50,00, dosmrtno članstvo za družine in organizacije \$100,00. Vsi člani dobivajo The Baraga Bulletin, ki izhaja štirikrat na leto. Društvo krije stroške za delo za pripravo škofa Baraga blaženim in svetnikom.

MLADI HARMONIKARJI

Slovenski harmonikarski zbor dečkov in deklic pod vodstvom učitelja Rudija Kneza, 679 E. 157 St. Cleveland, Ohio 44110, telefon 541-4256. Poslovodkinja ga. Marica Lavriša, 1004 Dillewood Rd. tel. 481-3768.

TRETI RED SV. FRANCISKA

Duhovni vodja Rev. Julius Slapsak, predsednica Mrs. Frances Lindie, tajnica Mrs. Frances Petric, blagajnica Mrs. Mary Fanian Shodi so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v cerkvi sv. Lovrenca v Newburghu.

ZELENA DOLINA

Predsednik Karl Fais; tajnik Lojze Mike Kavas, 1260 E. 59 St. 391-4108; blagajnik Rudi Kristavčnik; gospodar Jože Zelenik; odborniki: John Vinkler, Rozi Fais, Ivanka Kristavnik, Ivanka Zelenik, Angela Kavas in Sophie Vinkler.

ST. CLAIR RIFLE & HUNTING CLUB

Predsed. Frank Beck, tel. IV 6-5170, podpredsed. John Truden, taj. Frank Zorman, zapis. Ed Pečnik, oskrbnik Elio Erzetič. Seje so vsak drugi petek v mesecu pri Edju Petricku, 26191 Euclid Avenue.

BELOKRANJSKI KLUB

Predsed. Matija Hočevar, podpredsed. Max Traven, taj. Vid Rupnik, 1846 Skyline Dr., Richmond Mauser, zapis. Milan Dovič, gospod. Frank Rupnik, nadzor. Stanley Hts. 17, tel. 261-0386, blag. Olga Zagorac, Matija Golobič in John Dejak.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vestí in novic.

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

Florida Opportunity BAKER

Experienced — BREAD — ROLLS — CAKES. Permanent position. Contact Mr. Rainsberger (813) 862-3697

WOLFIES'S

3200 Central Ave. St. Petersburg, Florida (242)

BUSINESS OPPORTUNITY

WESTERN APPAREL AND TACK SHOP. on Wheels inventory and route for sale. 258-6450 (242)

REAL ESTATE FOR SALE

BRICK House on top of Hill. 4 bdrms, 2 baths, lge. livingrm., wood burning fireplace. Dr. in htd. gar. Many extras. Priced for immed. sale by owner. 11842 So. Longwood Dr. HI 5-0294 (242)

TO NI BETLEHEMSKA POLJANA — Ko prehajamo v božično dobo, nam je v mislih Betlehem in njegove poljane z ovčjimi tropi. Te-le ovce niso z betlehemske poljan, ampak so na Leninovi kolektivni farmi v Kirgiziji v Sovjetski zvezi. Poročilo trdi, da imajo na tej farmi preko 100,000 ovc.